

general rule after 2,3,4 there were used genitive singular forms homonymous to the dual. His interpretation of different results of the loss of the dual in East-Slavic languages is generally accepted by modern linguists. A. A. Poiebnya, A. I. Sobolevskii, A. A. Shakhmatov, P. G. Zhytetskyi, E. K. Tymchenko, S. Smal-Stotskyi stated that Ukrainian language preserved some dual forms while A. Y. Krymskyi and I. I. Ogiyenko insisted on full preservation of the dual in Ukrainian.

Key words: Old-Russian, the dual and the plural of nouns, stress, double objects.

УДК 811.161.2'373

М. О. Волошинова

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛЕКСИКИ НА ПОЗНАЧЕННЯ НАПОЇВ У СЛОВНИКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

У статті проаналізовано лексику на позначення спиртовмісних і безалкогольних напоїв, репрезентовану в історичному джерелі кінця XIX ст. – «Словарі української мови» Б. Д. Грінченка. Акцентовано увагу на значенні й ролі лексикографічної праці для сучасних мовознавчих та етнографічних студій. У процесі дослідження виявлено кількісний склад зафіксованих у словнику маніфестантів окресленої лексико-семантичної групи, встановлено мотиваційну базу виявлених лексем, проаналізовано номенклатуру назв з погляду наявних дериваційних процесів, наголошено на особливостях побудови словникових статей, що полягають у докладному чи недостатньому описі якісних характеристик напоїв, а також частоту покликання на ареал поширення тієї чи тієї реалії. З метою відстеження змін у лексиці, що відбулися протягом останнього століття, здійснено зіставний аналіз представлених у словнику лексичних одиниць із номенами, які функціонують у діалектному мовленні на сучасному етапі. Відзначено, що в процесі історичного розвитку лексики на позначення напоїв вирізняється сталістю семантики. Спостережено зміни, які відбулися у фонетичному та словотвірному оформленні деяких маніфестантів.

Ключові слова: напої, лексика, говірка, лексико-семантична група, лексикографічна праця.

Постановка проблеми. «Словарь української мови» Бориса Грінченка, над яким він працював як співкладач, упорядник та редактор, високо оцінили і мовознавці минушини, і сучасні науковці. Як зауважує в післямові до словника О. О. Тараненко, «джерельною базою, добором лексичного матеріалу словник був зорієнтований на народну основу... У ньому подана лексика літературної мови XIX ст., фольклору, більшості українських говорів. Особливий інтерес становить сільськогосподарська лексика, лексика фауни і флори України, народних промыслів і ремесел, народного вбрання, обрядів, ігор, що супроводжується описом, часом досить складних, відповідних понять, завдяки чому словник є одночасно цінними етнографічно-енциклопедичним довідником» [СГ, Післямова до словника].

Лексикографічна праця містить понад 68 тис. словникових статей. На думку мовознавців І. Г. Матвіяса та М. Г. Железняка, словник Б. Д. Грінченка – це підсумок роботи кількох поколінь українських лексикографів, починаючи від Лаврентія Зизанія. У ньому реалізовано настанову на найповніше відбиття живої літературної та значною мірою діалектної мови [4, с. 96].

Джерелом для багатьох словникових статей слугували також особисті фольклорні й етнографічні записи Б. Д. Грінченка, які він збирав протягом тривалого часу, глибоко вивчаючи звичаї, обряди, традиційний побут українців. Перелічені елементи народної культури й досі на часі в мовознавчих студіях. Дослідження побутової лексики, зокрема артефактів, пов'язаних із носіями інформації про повсякденну життєдіяльність людини, становить особливий інтерес для діалектологів. Одним із таких артефактів є харчування – особливий культурний код, складник існування людини, саме в ньому найбільш повно відтворено матеріальну й духовну культуру людства, відображено соціально-економічні умови, спадковість поколінь, міжетнічні зв'язки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Системні описи лексики харчування представлено в дисертаціях, виконаних на матеріалі говірок південно-західного (З. Т. Ганудель [1], Е. Д. Гоца [2]), поліського (Є. Д. Турчин [6]) та південно-східного (Н. Г. Загнітко [3]) наріч. У цих дослідженнях з'ясовано структурно-семантичну організацію назв їжі, здійснено лексико-etimологічний, лексико-семантичний, лінгвогеографічний аналіз традиційних українських страв; визначено співвіднесеність досліджуваних говорів з українською літературною мовою та з говорами різних діалектних континуумів. Також встановлено обсяг традиційних елементів лексики харчування,

виявлено кількісний та якісний склад іншомовних нашарувань, продемонстровано загальні тенденції змін, які відбулися в лексиці протягом певного періоду у зв'язку з екстра- та інтралінгвальними чинниками.

«Словарь української мови» за редакцією Б. Д. Грінченка (далі *Словник*) вміщує близько 367 одиниць – назв продуктів харчування та напоїв. Умовно розподіляємо їх за такими лексико-семантичними групами: назви хліба (48 фіксацій); назви страв з докладним описом їхніх складників і способів приготування (77); назви напоїв (73); назви виробів із тіста (53); назви молочних продуктів (43); назви обрядових страв (23); назви страв із м'яса (20); назви круп'яних страв (13); назви перших (рідких) страв (9); назви тваринного жиру (8).

Мета статті – проаналізувати особливості представлення в *Словнику* Б. Д. Грінченка лексико-семантичної групи «Назви напоїв», відстежити функціонування лексем, наявних у лексикографічній пам'ятці та в українських діалектах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методом суцільної вибірки зі *Словника* було виписано лексеми на позначення напоїв. В окресленій лексико-семантичній групі ми виділили дві підгрупи: 1) назви спиртних напоїв (горілки, наливки, настоянки та ін.) – 52 лексеми; 2) назви безалкогольних напоїв (киселю, компотів та ін.) – 17 лексем. Також зафіксовано номени – загальні назви напоїв: *пиття* 1) Питье; 2) Выпивка; 3) Напитокъ [СГ, т. 3, с. 155]; *пиво́та*, ж. Напитокъ. *Пий пивоту та вигонь лихоту, щоб тая лихота не сушила живота.* Драг. 379 [СГ, т. 3, с. 150]; *питення*, с. Питье. *Оттут можно і питенням і іденням підживитись.* О. 1861. VIII. 27 [СГ, т. 3, с. 154]; *питво́*, с. Питье [СГ, т. 3, с. 154].

Репрезентанти на позначення спиртних напоїв можуть бути мотивовані:

- назвами продуктів, з яких виготовлено напій: *дулі́вка* ‘наливка на грушахь-дуляхь’ [СГ, т. 1, с. 455]; *малині́вка* ‘наливка малиновая’ [СГ, т. 2, с. 401]; *бодяні́вка* ‘водка, настоянная на бодяні’ [СГ, т. 1, с. 81]; *инбирі́вка* ‘имбирная настойка’ [СГ, т. 2, с. 193]; *афиня́к* ‘наливка на черникз’ [СГ, т. 1, с. 11] (*афини* – діалектна назва чорниць [ГГ, с. 18; СБГ, с. 20]); *шапрані́вка* ‘водка, настоянная на шафранз’ [СГ, т. 4, с. 485]; *тереня́к* ‘настояка на тернз’ [СГ, т. 4, с. 256];

- способом приготування: *терту́ха* ‘напитокъ женщинъ: растирають землянику съ сахаромъ и смзшивають съ водкой, пьють ложками’ [СГ, т. 4, с. 258]; *варену́ха* ‘водка, сваренная съ медом, плодами и пряностями’ [СГ, т. 1, с. 126]; *парник* ‘родъ спиртнаго напитка’ [СГ, т. 3, с. 97];

- наслідками впливу на організм людини: *веселу́ха* ‘шутливое названіе спиртнаго напитка’ [СГ, т. 1, с. 126]; *спотикач* ‘родъ настойки’ [СГ, т. 4, с. 187]; *лепету́ха* ‘водка’ [СГ, т. 2, с. 355]; *куса́ка* ‘водка, настоянная на перцз съ прибавкой и иныхъ кореньевъ’ [СГ, т. 2, с. 332]; *запрі́дух* ‘очень крзпкая водка’ [СГ, т. 2, с. 85]; *гострогляд* ‘крзпкая водка’ [СГ, т. 1, с. 319].

Номенклатуру назв спиртних напоїв представлено значною кількістю словотвірних варіантів: *пале́нка* – *паленочка* – *палі́нка* – *паліночка* [СГ, т. 3, с. 89 – 90], *порці́я* – *порці́йка* [СГ, т. 3, с. 356]; *мали́нник* – *малині́вка* – *малиня́к* [СГ, т. 2, с. 401], *варену́ха* – *варену́шка* – *варенушечка* [СГ, т. 1, с. 126], *агрусі́вка* – *агрусі́вочка* [СГ, т. 1, с. 4], *терні́вка* – *терні́вочка* [СГ, т. 4, с. 257], *горі́лка* – *горі́лочка* – *горі́лонька* [СГ, т. 1, с. 311 – 312], *вишні́вка* – *вишні́вочка* [СГ, т. 1, с. 201], *труно́к* – *труно́чок* [СГ, т. 4, с. 289] тощо. Як бачимо, функційно активними є утворення з меліоративними суфіксами (-очк-, -ечк-, -еньк-, -оньк-), які відіграють роль інтенсифікаторів і можуть виражати високий ступінь вияву ознаки, надавати словам емоційного забарвлення.

Дослідник Г. В. Судаков зауважує, що група назв алкогольних напоїв у російській мові андрогенна за походженням, тобто її сформували чоловіки: виноробами, медоварами, винокурами здавна були чоловіки; жінок допускали до виготовлення пива, меду, тим більше – горілки лише на окремих первісних стадіях виготовлення сировини. За свідченням російського вченого, під час виготовлення напою його треба було куштувати, а жінкам це не завжди можна було робити [5, с. 80]. Таку тенденцію спостерігаємо й в українській мові, зокрема на сторінках *Словника* Б. Д. Грінченка чимало назв спиртних напоїв мають чол. р.: *воронець*, м. Напитокъ изъ водки съ медомъ [СГ, т. 1, с. 255], *гаря́ч*, м. Сбитень [СГ, т. 1, с. 276], *шпунт*, м. Пуншь [СГ, т. 4, с. 511], *підпіно́к*, м. Простая водка [СГ, т. 3, с. 175], *чвир*, м. Родъ водки: полугарь [СГ, т. 4, с. 448] та ін. Водночас на позначення спиртвмісних напоїв часто вживані іменники жіночого роду, наприклад: *ганусі́вка*, ж. Настойка на анисз, анисовка [СГ, т. 1, с. 271], *горі́лка*, ж. Водка, хлзбное вино [СГ, т. 1, с. 311], *каламáнка*, ж. Презрительно: водка [СГ, т. 2, с. 209], *калгані́вка*, ж. Настойка на калганз [СГ, т. 2, с. 210], *каліні́вка*, ж. Настойка на калинз [СГ, т. 2, с. 210], *перчакі́вка*, ж. Перцовка, водка, настоянная на перцз [СГ, т. 3, с. 147], *пінна*, ж. Водка: пзнникъ [СГ, т. 3, с. 187], *полні́вка*, ж. Полынная водка [СГ, т. 3, с. 283], *порі́чківка*, ж. Наливка, настойка на красной смородинз [СГ, т. 3, с. 345], *слив'я́нка*, ж. Сливовая

наливка [СГ, т. 4, с. 150], *старка*, ж. Водка-старка [СГ, т. 4, с. 198], *чикилдіха*, ж. Названіе плохой водки [СГ, т. 4, с. 462] та ін.

Деякі назви спиртних напоїв, зафіксовані в *Словнику* Б. Д. Грінченка понад сто років тому, не змінили семантики на сучасному хронологічному зрізі, водночас в українських діалектах вони інколи мають фонетичні та словотвірні варіанти, пор.: зх.-поліс. – *горілочка* ‘горілка’ [Аркушин, т. 1, с. 102], буков. – *вишнік* ‘вишнівка’ [СБГ, с. 51], *сливовіца* ‘настойка, горілка із слив’ [СБГ, с. 500], бойк. – *паленка* ‘горілка’ [Онишкевич, т. 2, с. 35], *сливовиця* ‘горілка з слив’, *слив’янка* ‘наливка з слив’ [Онишкевич, т. 2, с. 229], лемк. – *палінка* ‘горілка’ [СЛГ, с. 273], закарпат. – *паленка* (*паленочка*) ‘те саме, що водка’ [СЗГ, с. 216].

Серед безалкогольних напоїв в аналізованій лексикографічній праці виявлено назви, які зі спільним значенням (разом з фонетичними варіантами) активно функціонують в узусі діалектоносіїв на сучасному етапі, наприклад: *кисіль* [СГ, т. 2, с. 239 – 240], пор.: у 46 сх.-слоб. говірках: *к^іс^і’іл’* (Тр, Прив, Солід, Новб, Павлен, Біллуц, Тар, НовЧерв, Попів, Білк, Осин, Донц, Марк, Вес, Обор, НижД, Зак, Колом, Міл, Сват, Бонд, Мороз, Півн, Зорик, Велик, Калм, Лим, Підг, Піщ, Старб, Чмир, Бут, Литв, Кон, НовЛим, Семкоз, Білов, Макіїв, Червпоп, Крем, Шпот, МалХ, Новайд, Смол, Дмитр, Микол); зх.-волин. – *к^ісіль* ‘страва із заквашеного вівсяного борошна’ [Корзонюк, с. 138], н.-наддніпр. – *к^ісіль* ‘кисіль’ [Чабаненко, т. 2, с. 172], сх.-степ. – *к^іс^і’іл’*, *к^іс^і’ел’*, *к^іс^і’сел’* [3, с. 138].

Назва *киселиця*, що в *Словнику* позначає ‘родь киселя, варимаго изъ сливъ и кукурузныхъ крупъ или изъ муки кукурузной, гречневой или ржаной’ [СГ, т. 2, с. 239], у східнословобожанських говірках (з різним наголошуванням) трапляється спорадично: *к^ісели^ец^я’а* (Пет), *к^іс^е’лиц^я’а* (СтЛ). З тотожною семантикою лексема відома й говіркам старожитніх діалектів, наприклад: наддністр. – *к^іселици* ‘кисіль’ [Шило, с. 142], гуцул. – *киселици / кіселици* ‘кисіль’ [ГГ, с. 93], лемк. – *киселиця* ‘кисіль з вівсяної муки’ [СЛГ, с. 157].

У реєстрі *Словника* зафіксовано номен *сирівець* ‘хлзбный квасъ’ [СГ, т. 4, с. 122], який на сучасному етапі зі спільною семантикою функціонує і в літературній мові – *сирівець* ‘хлібний квас’ [СУМ, т. 9, с. 198], і в діалектах: сх.-слоб. – *сир’і’вец’* (Тр, Прив, Березів, Павлен, Біллуц, Павл, Осин, Донц, Піщ, Чмир), *с’ір’і’вец’* (Новб, Біллуц, Височ, Обор, НижД, Зак, Бонд, Зорик, Крем, Вар), н.-наддніпр. – ‘сирівець’ [Чабаненко, т. 4, с. 66].

У *Словнику* знаходимо й архаїчну лексему *озварь=узвар* ‘родь компота изъ сушеныхъ фруктов и ягодъ’ [СГ, т. 3, с. 44]. Ця назва безалкогольного напою відома українській мові та її говіркам: *Узвар* – солодка рідка страва із сушених фруктів і ягід, зварених у воді; компот. // заст. Солодкий відвар із сушених фруктів, що готувався напередодні церковних свят – Різдва і Хрещення – як обрядова страва [СУМ, т. 10, с. 405], гуцул. – *узвар* ‘компот із сухофруктів’ [Піпаш, с. 200], н.-наддніпр. – *озвар* ‘узвар’ [Чабаненко, т. 3, с. 46], сх.-слоб. – *узвар* (Тр, Прив, Черварм, Солід, Березів, Біллуц, Височ, НовЧерв, Павл, Білк, Осин, Донц, Прос, Кузем, НижД, Зак, Колом, Сват, Пет, Мороз, Зорик, Велик, Стр, Підг, Піщ, Старб, Чмир, Литв, Кон, Семкоз, Плуг, Білов, Макіїв, Червпоп, Крем, Шпот, Новайд, Дмитр, Микол), *озвар* (Новб, Павлен, Біллуц, НовЧерв, Обор, Бонд, Півн, Зорик, Калм, Кон, Вар, Смол, Новахт), *взвар* (Підг). Номен має давнє коріння, у фонетичному варіанті *взвар* його засвідчено в пам’ятках XVIII ст. Лексема є дериватом дієслова *възварити* «варити, зварити» [7, с. 327].

У *Словнику* Б. Д. Грінченка в деяких випадках подано розгорнутий коментар до наведених назв, наприклад: *Порція, ції*, ж. Водка, даваемая рабочимъ предъ обздомъ и ужиномъ; мзра водки [СГ, т. 3, с. 356]; *Муселець, льця*, м. Напитокъ: вареный медъ, также разведенный медъ, настоянный на ягодах, съ которыхъ слита наливка [СГ, т. 2, с. 456]; *Білошка, ки*, ж. Шутливо: кофе съ молокомъ [СГ, т. 1, с. 67] та ін. Водночас значну кількість лексем репрезентовано без докладного пояснення, наприклад: *Ведмедик, ка*, м. Родъ хмзльнаго напитка [СГ, т. 1, с. 130]; *Мокруха, хи*, м. Водка [СГ, т. 2, с. 440]; *Чімируха, хи*, ж. Названіе водки [СГ, т. 4, с. 465].

Покликання на ареали подано для восьми аналізованих одиниць: *Полнівка, ки*, ж. Полынная водка (Богодуховский узздъ) [СГ, т. 3, с. 283]; *Гаряч, чу*, м. Сбитень ... (Екатеринославській узздъ) [СГ, т. 1, с. 276]; *Башиа, ші*, м. Опьяняющий напитокъ изъ молотаго проса (Лебединській узздъ) [СГ, т. 1, с. 34]; *Санетон, ну*, м. Родъ киселя изъ бузины (Переяславській узздъ) [СГ, т. 4, с. 102]; *Сливовиця, ці*, ж. Водка изъ сливъ (Угорщина) [СГ, т. 4, с. 150] та ін.

Висновки. Отже, здійснене дослідження свідчить, що лексико-семантичну групу «Назви напоїв» у *Словнику* за редакцією Б. Д. Грінченка представлено доволі повно. Деякі лексеми протягом останнього століття не втратили значення й функціонують і в літературній мові, і в говірковому

мовленні представників різних діалектів. У подальших студіях плануємо проаналізувати інші ЛСГ побутової лексики, відображені на сторінках зазначеної лексикографічної праці.

Список скорочень

бойк. – бойківське; буков. – буковинське; гуцул. – гуцульське; закарпат. – закарпатське; зх.-волин. – західноволинське; зх.-поліс. – західнополіське; лемк. – лемківське; наддністр. – наддністрянське; н.-наддніпр. – нижньонаддніпряньське; сх.-слоб. – східнослобожанське; сх.-степ. – східностепове.

Список обстежених населених пунктів Луганської області та їхніх скорочень

Березів – с. Березівка, Новопсковський р-н, Білк – смт Білокуракине, Біллуц – смт Білолуцьк, Новопсковський р-н, Білов – смт Біловодськ, Бонд – с. Бондарівка, Марківський р-н, Бут – с. Бутове, Старобільський р-н, Вар – с. Варварівка, Кремінський р-н, Велик – с. Великоцьк, Міловський р-н, Вес – с. Веселе, Марківський р-н, Височ – с. Височинівка, Марківський р-н, Дмитр – с. Дмитрівка, Новоайдарський р-н, Донц – с. Донцівка Новопсковський р-н, Зак – с. Закотне, Новопсковський р-н, Зорик – с. Зориківка, Міловський р-н, Калм – с. Калмиківка, Міловський р-н, Колом – с. Коломийчиха, Сватівський р-н, Кон – с. Кононівка, Біловодський р-н, Крем – м. Кремінна, Кузем – с. Куземівка, Сватівський р-н, Лим – с. Лиман, Старобільський р-н, Литв – с. Литвинівка, Біловодський р-н, Макіїв – с. Макіївка, Кремінський р-н, МалХ – с. Малохатка, Старобільський р-н, Марк – смт Марківка, Микол – с. Миколаївка, Станично-Луганський р-н, Міл – с. Мілуватка, Сватівський р-н, Мороз – с. Морозівка, Міловський р-н, НижД – смт Нижня Дуванка, Сватівський р-н, Новайд – смт Новоайдар, Новахт – с. Новоохтирка, Новоайдарський р-н, Новб – с. Новобіла, Новопсковський р-н, НовЛим – с. Новолимарівка, Біловодський р-н, НовЧерв – с. Новочервоне, Троїцький р-н, Обор – с. Оборотнівка, Сватівський р-н, Осин – с. Осинове-1, Новопсковський р-н, Павл – с. Павлівка, Білокуракинський р-н, Павлен – с. Павленкове, Новопсковський р-н, Пет – с. Петрівка, Сватівський р-н, Півн – с. Півнівка, Міловський р-н, Підг – с. Підгорівка, Старобільський р-н, Піщ – с. Піщане, Старобільський р-н, Плуг – с. Плугатар, Біловодський р-н, Попів – с. Попівка, Білокуракинський р-н, Прив – с. Привілля, Троїцький р-н, Прос – с. Просяне, Марківський р-н, Сват – м. Сватове, Семкоз – с. Семкозівка, Біловодський р-н, Смол – с. Смолянинове, Новоайдарський р-н, Солід – с. Солідарне, Білокуракинський р-н, Старб – м. Старобільськ, Стр – с. Стрільцівка, Міловський р-н, Тар – с. Тарасівка, Троїцький р-н, Тр – смт Троїцьке, Черварм – с. Червоноармійське, Білокуракинський р-н, Червпоп – с. Червонопопівка, Кремінський р-н, Чмир – с. Чмирівка, Старобільський р-н, Шпот – с. Шпотине, Старобільський р-н.

Список використаної літератури

1. Ганудель З. Т. Бытовая лексика украинских говоров Восточной Словакии (названия пищи, посуды и утвари) : автореф. дис. на соиск. учен. степ. канд. филол. наук : спец. 10.02.02 «Украинский язык» / З. Т. Ганудель. – К., 1980. – 21 с.
2. Гоца Е. Д. Назви їжі й кухонного начиння в українських Карпатських говорах : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Гоца Еріка Дюлівна. – Ужгород, 2001. – 466 с.
3. Загнітко Н. Г. Назви їжі, напоїв у східностепових говірках Донеччини : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Загнітко Надія Геннадіївна. – Донецьк, 2011. – 453 с.
4. Матвіяс І. Г. Роль словника Б. Грінченка в процесі взаємодії між літературною мовою і народними говорами / І. Г. Матвіяс, М. Г. Железняк // Борис Грінченко : тези доп. респ. наук.-практ. конф., присв. 125-річчю від дня народження видатного українського письменника, вченого, громадського діяча. – Волошиловград, 1988. – С. 96–97.
5. Судаков Г. В. «Водка вину тетка» (названия спиртных напитков в рус. яз.) / Г. В. Судаков // Рус. речь. – 2003. – № 1. – С. 72–81.
6. Турчин Е. Д. Лексика питания в украинских восточнополюсских говорах : автореф. на соиск. учен. степ. канд. филол. наук : спец. 10.02.02 «Украинский язык» / Е. Д. Турчин. – К., 1990. – 22 с.
7. Яценко С. А. Назви продуктів харчування, страв і напоїв у говірці села Степанівка Ємільчинського району Житомирської області / С. А. Яценко // Волинь – Житомирщина : іст.-філол. зб. з регіон. проблем. – 2010. – № 22 (II). – С. 317–328.

Список використаних джерел

- Аркушин** – Аркушин Г. Л. Словник західнополіських говірок : у 2 т. / Г. Л. Аркушин. – Луцьк : Вежа, 2000. – Т. 1. – 354 с.
- ГГ** – Гуцульські говірки : короткий слов. / відп. ред. Я. Закревська. – Л., 1997. – 232 с.

- Корзонюк** – Корзонюк М. М. Матеріали до словника західноволинських говірок / М. М. Корзонюк. – К. : Наук. думка, 1987. – С. 62–267.
- Онишкевич** – Онишкевич М. Й. Словник бойківських говірок : у 2 ч. / М. Й. Онишкевич. – К. : Наук. думка, 1984. – Ч. 1–2.
- СБГ** – Словник буковинських говірок / за ред. Н. В. Гуйванюк. – Чернівці : Рута, 2005. – 688 с.
- СГ** – Словарь української мови : у 4 т. / за ред. Б. Грінченка. – К., 1996. – Т. 1–4.
- СЗГ** – Сабадош Іван. Словник закарпатської говірки села Сокирниця Хустського району / Іван Сабадош. – Ужгород : Ліра, 2008. – 480 с.
- СЛГ** – Пиртей П. С. Словник лемківської говірки / П. С. Пиртей. – Івано-Франківськ, 1986. – 461 с.
- СУМ** – Словник української мови : в 11 т. / ред. кол. І. К. Білодід та ін. – К. : Наук. думка, 1978. – Т. 9. – 916 с.; 1979. – Т. 10 – 658 с.
- Чабаненко** – Чабаненко В. А. Словник говірок Нижньої Наддніпряниці : у 4 т. / В. А. Чабаненко. – Запоріжжя, 1992. – Т. 1–4.
- Шило** – Шило Г. Наддністрянський регіональний словник / Г. Шило. – Л. : Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008. – 288 с.

Одержано редакцією 26.01.2015

Прийнято до публікації 19.02.2015

М. О. Волошинова

Репрезентация лексики на обозначение напитков в Словаре украинского языка

Бориса Гринченко

В статті проаналізована лексика на означення спиртосодержащих и безалкогольных напитков, представлена в исторической работе конца XIX в. – «Словаре украинского языка» Б. Д. Гринченко. Акцентируется внимание на значении и роли лексикографического труда для современных лингвистических и этнографических студий. В процессе исследования выявлен количественный состав зафиксированных в словаре манифестантов обозначенной лексико-семантической группы, установлена мотивационная база выявленных лексем, проанализирована номенклатура названий с точки зрения существующих деривационных процессов, отмечены особенности построения словарных статей, в частности подробное или недостаточное описание качественных характеристик напитков, а также частота ссылок на ареал распространения той или иной реалии. С целью наблюдения за изменениями в лексике, произошедшими на протяжении последнего столетия, осуществлен сравнительный анализ представленных в словаре лексических единиц с номенами, функционирующими в диалектной речи на современном этапе. Отмечено, что в процессе исторического развития лексика, обозначающая напитки, характеризуется стойкостью семантики. Прослежены изменения, произошедшие в фонетическом и словообразовательном оформлении некоторых манифестантов.

Ключевые слова: напитки, лексика, говор, лексико-семантическая группа, лексикографический труд.

М. О. Voloshynova

Representation of Borrowings Denoting Names of Drinks in the Dictionary of the Ukrainian Language by Borys Hrynchenko

The article deals with the analysis of the vocabulary denoting alcohol-containing drinks and soft beverages represented in the historical source of the end of the 19th century «The Dictionary of the Ukrainian Language» by B. D. Hrynchenko. The attention has been paid to the significance and role of the lexicographic work for the modern linguistic and ethnographic studios. In the process of the research, the quantitative composition of the representatives of the analyzed lexical and semantic grouping fixed in the dictionary, has been revealed, the motivational basis of the revealed lexemes has been denoted, the nomenclature of the names from the point of view of the existing derivational processes has been analyzed, the peculiarities of the structure of the dictionary entries have been accentuated which lie in a detailed or incomplete description of the qualitative characteristics of drinks as well as the frequency of the references to the area of spreading of this or that realia.

In order to observe the changes in the vocabulary which took place during the previous century, a comparative analysis of the lexical units represented in the dictionary with the nomens which function in the dialectal speech at the present stage of the development of the language, has been made.

Key words: drinks, vocabulary, patois, lexical and semantic grouping, lexicographic work.